

OTRZEĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (6), [się].

o jasne.

fut 3 sg otrze się (1). \diamond *praet 3 sg m* otarł się (2). *f* otarła się (1). *n* otarło się (1). \diamond [*con 1 pl m pers* bychmy się otarli.] \diamond *part praet act* otarszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (błędnie z *PapHerb zam. odrzeć się*) – XVIII w. s.v. *otrzeć*.

1. *Usunąć coś z siebie przez wycieranie [z czego]* (1) :

Szereg: »otrzeć się a osuszyć« (1): po téy to godzinie ábo dwu otárłszy fye z potu [*chory*]/ á dobrze ofuływłszy/ niechay fye vbierze *Oczko* 27v.

2. *Zetknąć się, mieć z kimś, z czymś do czynienia [o kogo, o co]* (5) : ktory do tych nie młodych lat/ iuz się też o ísprawy náłze póspolite dobrze otarł. *PowodPr* 85; [*PiotrDzien* 309].

W przen (4) :

Zwroty: »otrzeć się o oczy« (1): Máły Człowiek Defzpot/ niewiedzieć s kąd fye wzięł/ w máłym potcie ludzi/ przedarł fye przez Zaręby Sámborskie poítrzelał lud Krolewłki/ otarł fye o Hetmánow Koronnych oczy [...] y vsiadł Pánem ná Wołofzech *OrzRozm* C3.

»otrzeć się o uszy« [*w tym: komu* (2)] [*szyk zmienny*] (3): Wierz mi y ty Prywacie/ iż się próżno wípinalz/ Y tę pyońkę co fłyfzę/ ínadź dármo záczyńalz. Dawno się tá nowinká/ o wśzy otarłá *RejZwierz* A6; *Vix ad aures meas istius suspicionis fama pervenit* Ledwey mi przyfzłá ku wśzu slawá podeyźrzenia tego/ to yeft málemem coś tym náślychnął/ ledweymi się o wśzy otarło. *Mącz* 483b; *GrzepGeom* N2v.

a. [*Spotkać się z kimś w walce [o kogo]*]: gdy się ich wiele oń otarło/ náofáték żaden przeciw niemu nie śmiał/ ále ieden zá drugim z plácu ziechał. *HistOtton* 113; ábyfmy [...] z infzymi narody Chrześciánfkimi/ o Turczyná się ochotnie á nieomiefzkále iuz w imie Boże otarli. *WerVotum* 3.]

Formacje współrdzenne cf TRZEĆ.